

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 14ης Απριλίου 2005*

Στην υπόθεση C-460/01,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 28 Νοεμβρίου 2001,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Wilms και H. M. H. Spreyart, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενου από την H. G. Sevenster,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 27ης Μαΐου 2004,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουλίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1991 έως 31ης Δεκεμβρίου 1995,

— παραλείποντας να προβεί σε βεβαίωση και είσπραξη της τελωνειακής οφειλής και των λοιπών επιβαρύνσεων το αργότερο εντός τριών ημερών από την

πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία προκύπτουσα από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 131), όταν ο κύριος υπόχρεος διαδικασίας εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν απέδειξε, εντός τριών μηνών από της αποστολής, από το τελωνείο αναχωρήσεως, της κοινοποιήσεως περί μη εγκαίρου προσκομίσεως της αποστολής στο τελωνείο προορισμού, ότι η επίδικη διαδικασία διεξήχθη χωρίς παρατυπίες,

- παραλείποντας να αποδώσει εμπροθέσμως στην Επιτροπή τους αντίστοιχους ίδιους πόρους, και

- αρνούμενο να καταβάλει τους αναλογούντες τόκους υπερημερίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης (ΕΕ L 107, σ. 1), το άρθρο 49, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1214/92 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1992, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης (ΕΕ L 132, σ. 1), και το άρθρο 379, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), καθώς και τα άρθρα 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο*Το κοινοτικό τελωνειακό δίκαιο*

- 2 Διάφορες κανονιστικές ρυθμίσεις, καίτοι ουσιαστικώς ταυτόσημες, ίσχυσαν διαδοχικώς κατά τη διάρκεια της περιόδου από 1ης Ιανουαρίου 1991 έως 31 Δεκεμβρίου 1995, την οποία αφορά η παρούσα προσφυγή.
- 3 Όσον αφορά το καθεστώς κοινοτικής διαμετακομίσεως, ίσχυσαν, κατά τα έτη 1991 και 1992, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 222/77 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί κοινοτικής διαμετακομίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/003, σ. 3), όπως τελευταία τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 474/90, της 22ας Φεβρουαρίου 1990 (ΕΕ L 51, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 222/77), και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τελευταία τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2560/92 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 1992 (ΕΕ L 257, σ. 5, στο εξής: 1062/87). Κατά το έτος 1993 ήταν εφαρμοστέοι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2726/90 του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1990, περί κοινοτικής διαμετακόμισης (ΕΕ L 262, σ. 1), και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1214/92 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1992, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3712/92, της 21ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 378, σ. 15, στο εξής: κανονισμός 1214/92).
- 4 Όσον αφορά το καθεστώς τελωνειακής οφειλής, ήταν εφαρμοστέοι από τις αρχές του έτους 1991 μέχρι της λήξεως του έτους 1993 ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2144/87 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, σχετικά με την τελωνειακή οφειλή (ΕΕ L 201, σ. 15), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4108/88 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988 (ΕΕ L 361, σ. 2, στο εξής: κανονισμός 2144/87), και ο

κανονισμός (ΕΟΚ) 597/89 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 1989, περί καθορισμού ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2144/87 του Συμβουλίου σχετικά με την τελωνειακή οφειλή (ΕΕ L 65, σ. 11).

- 5 Όσον αφορά τη βεβαίωση και την είσπραξη της τελωνειακής οφειλής, είχε εφαρμογή μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1994 ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή (ΕΕ L 186, σ. 1).

- 6 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), στο εξής: κώδικας) προέβη σε κωδικοποίηση των εφαρμοστέων κανονιστικών ρυθμίσεων στον τομέα του κοινοτικού τελωνειακού δικαίου. Οι διατάξεις εφαρμογής του κώδικα θεσπίστηκαν με τον κανονισμό εφαρμογής. Τα νομοθετήματα αυτά εφαρμόζονται από 1ης Ιανουαρίου 1994.

- 7 Λόγω του ουσιαστικώς ταυτοσήμου των διαφόρων ρυθμίσεων του τελωνειακού δικαίου που ίσχυσαν διαδοχικώς κατά τη διάρκεια της περιόδου την οποία αφορά η παρούσα προσφυγή, οι διάδικοι, κατά την ανάπτυξη των επιχειρημάτων τους ενώπιον του Δικαστηρίου, αναφέρονται μόνο στις εφαρμοστέες από 1ης Ιανουαρίου 1994 διατάξεις, δηλαδή στον κώδικα και τον κανονισμό εφαρμογής. Ως εκ τούτου, στον πίνακα που ακολουθεί παρατίθενται απλώς οι διατάξεις που ίσχυσαν διαδοχικώς κατά τη διάρκεια των κρίσιμων για την παρούσα υπόθεση περιόδων. Αντιθέτως, στη συνέχεια αυτού του πίνακα παρατίθεται το κείμενο των διατάξεων του κώδικα και του κανονισμού εφαρμογής.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ κατά ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ

| Ημερολογιακά έτη 1991 και 1992 | Ημερολογιακό έτος 1993 | Ημερολογιακά έτη 1994 και 1995 |
|--|--|--|
| άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 222/77 | άρθρα 1 και 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2726/90 | άρθρο 91, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κώδικα |
| άρθρο 13 του κανονισμού 222/77 | άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 2726/90 | άρθρο 96, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κώδικα |
| άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2144/87 | | άρθρο 203 του κώδικα |
| άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2144/87 | | άρθρο 204 του κώδικα |
| άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1854/89 | | άρθρο 217, παράγραφος 1, του κώδικα |
| άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 1854/89 | | άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα |
| άρθρο 4 του κανονισμού 1854/89 | | άρθρο 219 του κώδικα |
| άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7 του κανονισμού 1854/89 | | άρθρο 221, παράγραφοι 1 και 3, του κώδικα |
| άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 222/77 | άρθρο 22, παράγραφοι 1 και 4, του κανονισμού 2726/90 | άρθρο 356, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού εφαρμογής |
| άρθρο 36, παράγραφος 3, του κανονισμού 222/77 | άρθρο 34, παράγραφος 3, του κανονισμού 2726/90 | άρθρο 378 του κανονισμού εφαρμογής |
| άρθρο 11 α του κανονισμού 1062/87 | άρθρο 49 του κανονισμού 1214/92 | άρθρο 379 του κανονισμού εφαρμογής |
| άρθρο 11 β του κανονισμού 1062/87 | άρθρο 50 του κανονισμού 1214/92 | άρθρο 380 του κανονισμού εφαρμογής |

Ο κώδικας

- 8 Κατά το άρθρο 91, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κώδικα:

«1. Το καθεστώς της εξωτερικής διαμετακόμισης επιτρέπει την κυκλοφορία μεταξύ δύο σημείων του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

- α) μη κοινοτικών εμπορευμάτων, χωρίς τα εμπορεύματα αυτά να υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς ή άλλες επιβαρύνσεις ούτε σε μέτρα εμπορικής πολιτικής·

[...]

2. Η κυκλοφορία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται:

[...] υπό το καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης,

[...]»

9 Κατά το άρθρο 96, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κώδικα:

«Ο κυρίως υπόχρεος είναι ο υποκείμενος στο καθεστώς εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης και οφείλει:

α) να προσκομίζει προς έλεγχο ανέπαφα τα εμπορεύματα στο τελωνείο προορισμού μέσα στην καθορισμένη προθεσμία και να έχει τηρήσει τα μέτρα διαπίστωσης της ταυτότητάς τους, τα οποία έχουν ληφθεί από τις τελωνειακές αρχές·

β) να τηρεί τις οικείες διατάξεις του καθεστώτος της κοινοτικής διαμετακόμισης.»

10 Κατά το άρθρο 203 του κώδικα:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

— από την υπεξείρεση [απομάκρυνση] υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα διαφεύγει [απομακρύνεται] από την τελωνειακή επιτήρηση.

3. Οφειλέτες είναι:

- το πρόσωπο που υπεξήρεσε [απομάκρυνε] το εμπόρευμα από την τελωνειακή επιτήρηση,
- τα πρόσωπα που συνήργησαν στην υπεξαίρεση [απομάκρυνση], ενώ γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν ότι επρόκειτο για υπεξαίρεση [απομάκρυνση] του εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση,
- τα πρόσωπα που απέκτησαν ή κατείχαν το εν λόγω εμπόρευμα, και που γνώριζαν ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν, τη στιγμή της απόκτησης ή παραλαβής του εμπορεύματος, ότι επρόκειτο για εμπόρευμα που είχε υπεξαίρεθεί [απομακρυνθεί] από την τελωνειακή επιτήρηση,

καθώς και,

- ενδεχομένως, το πρόσωπο το οποίο είναι υπεύθυνο για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την παραμονή του εμπορεύματος σε προσωρινή εναπόθεση ή από τη χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί.»

11 Κατά το άρθρο 204 του κώδικα:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από τη μη εκτέλεση μιας από τις υποχρεώσεις τις οποίες συνεπάγεται, για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς, η παραμονή του σε προσωρινή εναπόθεση ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί

ή

β) από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή εμπορεύματος υπό το καθεστώς αυτό, ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς,

σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 203, εκτός αν αποδειχθεί ότι οι παραλείψεις αυτές δεν είχαν πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης ή του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται είτε τη στιγμή κατά την οποία παύει να τηρείται η υποχρέωση ή μη εκπλήρωση της οποίας γεννά την τελωνειακή οφειλή, είτε τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα τέθηκε υπό το συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς εφόσον αποδεικνύεται εκ των υστέρων ότι ένας από τους όρους που καθορίστηκαν για την υπαγωγή του εν λόγω εμπορεύματος στο καθεστώς αυτό ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς δεν είχε πράγματι τηρηθεί.

3. Οφειλέτης είναι το πρόσωπο το οποίο οφείλει, κατά περίπτωση, είτε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικό δασμό η παραμονή του σε προσωρινή εναπόθεση ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί, είτε να τηρήσει τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή του εμπορεύματος στο εν λόγω καθεστώς.»

12 Κατά το άρθρο 215 του κώδικα:

«1. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται στον τόπο στον οποίο λαμβάνουν χώρα οι πράξεις που δημιουργούν την οφειλή αυτή.

2. Όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννάται στον τόπο όπου οι τελωνειακές αρχές διαπιστώνουν ότι το εμπόρευμα βρίσκεται σε κατάσταση που γεννά τελωνειακή οφειλή.

3. Όταν ένα τελωνειακό καθεστώς δεν έχει εκκαθαριστεί όσον αφορά συγκεκριμένο εμπόρευμα, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννήθηκε:

— στον τόπο όπου το εμπόρευμα υπήχθη υπό το εν λόγω καθεστώς

ή

— στον τόπο όπου το εμπόρευμα εισέρχεται στην Κοινότητα υπό το εν λόγω καθεστώς.

4. Όταν από τις πληροφορίες που έχουν οι τελωνειακές αρχές προκύπτει ότι η τελωνειακή οφειλή είχε ήδη γεννηθεί όταν το εμπόρευμα βρισκόταν προηγουμένως σε άλλο τόπο, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννάται στον τόπο όπου είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι βρισκόταν το εμπόρευμα κατά το πλέον απομακρυσμένο χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής.»

13 Το άρθρο 217, παράγραφος 1, του κώδικα ορίζει ότι:

«Κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, που στο εξής καλείται "ποσό των δασμών", υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις αυτές διαθέτουν τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων (βεβαίωση).»

14 Δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 3, του κώδικα:

«Σε περίπτωση που γεννάται τελωνειακή οφειλή υπό όρους διαφορετικούς από εκείνους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η βεβαίωση του ποσού των αντίστοιχων δασμών πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή είναι σε θέση:

α) να υπολογίσει το εν λόγω ποσό των δασμών

και

β) να ορίσει τον οφειλέτη.»

15 Κατά το άρθρο 219 του κώδικα:

«1. Οι προθεσμίες για τη βεβαίωση των δασμών που προβλέπονται στο άρθρο 218 μπορεί να παραταθούν:

α) είτε για λόγους που συνδέονται με τη διοικητική οργάνωση των κρατών μελών, και ιδίως σε περίπτωση που λειτουργεί σύστημα κεντρικής λογιστικής υπηρεσίας;

β) είτε όταν, λόγω ειδικών περιστάσεων, η τελωνειακή αρχή δεν είναι σε θέση να τηρήσει τις εν λόγω προθεσμίες.

Οι προθεσμίες που παρατείνονται για τους λόγους αυτούς δεν μπορούν να υπερβούν τις 14 ημέρες.

2. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις τυχαίου γεγονότος ή ανωτέρας βίας.»

16 Κατά το άρθρο 221, παράγραφοι 1 και 3, του κώδικα:

«1. Το ποσό των δασμών πρέπει να γνωστοποιείται στον οφειλέτη, με την κατάλληλη διαδικασία, μόλις βεβαιωθεί.

[...]

3. Η γνωστοποίηση στον οφειλέτη δεν είναι δυνατόν να γίνει μετά τη λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γένεσης της τελωνειακής οφειλής. Ωστόσο, όταν, η αδυναμία των τελωνειακών αρχών να προσδιορίσουν το ακριβές ποσό των νομίμως οφειλομένων δασμών, οφειλεται σε πράξη που υπόκειται σε ποινική δικαστική δίωξη, η εν λόγω γνωστοποίηση γίνεται εφόσον αυτό προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις, και μετά τη λήξη της εν λόγω τριετούς προθεσμίας.»

17 Το άρθρο 236, παράγραφος 1, του κώδικα ορίζει ότι:

«Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της πληρωμής τους το ποσό τους δεν οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2.

Η διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών πραγματοποιείται εφόσον αποδεικνύεται ότι κατά τη στιγμή της βεβαίωσης τους το ποσό τους δε οφειλόταν νομίμως ή ότι το ποσό βεβαιώθηκε κατά παράβαση του άρθρου 220, παράγραφος 2.

Δεν χορηγείται επιστροφή ή διαγραφή δασμών, όταν τα γεγονότα που οδήγησαν στην πληρωμή ή τη βεβαίωση ποσού το οποίο δεν οφειλόταν νομίμως προκύπτουν από δόλιο τέχνασμα του ενδιαφερομένου.»

Ο κανονισμός εφαρμογής

18 Κατά το άρθρο 356, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού εφαρμογής:

«1. Τα εμπορεύματα και το παραστατικό T1 πρέπει να προσκομίζονται στο τελωνείο προορισμού.

[...]

5. Όταν τα εμπορεύματα προσκομίζονται στο τελωνείο προορισμού μετά την εκπνοή της προθεσμίας που είχε ορίσει το τελωνείο αναχώρησης και το εκπρόθεσμο οφείλεται αποδεδειγμένα, κατά την κρίση του τελωνείου προορισμού, σε περιστάσεις μη δυνάμενες να καταλογιστούν στον μεταφορέα ή στον κύριο υπόχρεο, ο τελευταίος αυτός θεωρείται εμπρόθεσμος.»

19 Το άρθρο 378 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει ότι:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 215 του κώδικα, όταν η αποστολή δεν προσκομιστεί στο τελωνείο προορισμού και ο τόπος όπου διεπράχθη η παράβαση ή παρατυπία δεν μπορεί να προσδιοριστεί, θεωρείται ότι η εν λόγω παράβαση ή παρατυπία διεπράχθη:

— στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το τελωνείο αναχώρησης,

ή

— στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το τελωνείο διέλευσης κατά την είσοδο στην Κοινότητα και στο οποίο κατατέθηκε δελτίο διέλευσης,

εκτός αν, εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στο άρθρο 379 παράγραφος 2, αποδειχθεί επαρκώς, κατά την κρίση των τελωνειακών αρχών, η κανονικότητα της πράξης διαμετακόμισης ή ο τόπος όπου πράγματι διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία.

2. Όταν, ελλείψει αποδείξεως, η εν λόγω παράβαση ή παρατυπία θεωρείται ότι διεπράχθη στο κράτος μέλος αναχώρησης ή εισόδου, όπως προβλέπεται στη δεύτερη περίπτωση του πρώτου εδαφίου, οι δασμοί και οι λοιπές επιβαρύνσεις για τα εν λόγω εμπορεύματα εισπράττονται από αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με τις κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις.

3. Αν, εντός τριετίας από την ημερομηνία καταχώρησης της δήλωσης T1, έχει προσδιοριστεί το κράτος μέλος όπου πράγματι διεπράχθη η προαναφερθείσα παράβαση ή παρατυπία, το οικείο κράτος μέλος προβαίνει, σύμφωνα με τις κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις, στην είσπραξη των δασμών και των λοιπών επιβαρύνσεων (εκτός από εκείνους που εισπράχθηκαν, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, ως ίδιοι πόροι της Κοινότητας) που οφείλονται για τα εν λόγω εμπορεύματα. Στην περίπτωση αυτή, αμέσως μόλις προσκομιστεί η απόδειξη είσπραξης, επιστρέφονται οι δασμοί και οι λοιπές επιβαρύνσεις που είχαν εισπραχθεί αρχικά (εκτός από τους εισπραχθέντες στο πλαίσιο των ιδίων πόρων της Κοινότητας).

4. Η εγγύηση, υπό την οποία διενεργήθη η πράξη διαμετακόμισης, ελευθερώνεται μόνο στο τέλος της προαναφερθείσας τριετούς προθεσμίας ή, ενδεχομένως, μετά την καταβολή των δασμών και των λοιπών επιβαρύνσεων που επιβάλλονται στο κράτος μέλος όπου διεπράχθη η παράβαση ή η παρατυπία.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για την αποφυγή παραβάσεων ή παρατυπιών και την επιβολή αποτελεσματικών κυρώσεων.»

20 Κατά το άρθρο 379 του κανονισμού εφαρμογής:

«1. Όταν κάποια αποστολή δεν προσκομιστεί στο τελωνείο προορισμού και δεν μπορεί να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παράβαση ή παρατυπία, το τελωνείο αναχώρησης ενημερώνει σχετικά τον κύριο υπόχρεο το συντομότερο δυνατό και το αργότερο πριν από τη λήξη του ενδέκατου μηνός από την ημερομηνία καταχώρησης της δήλωσης κοινοτικής διαμετακόμισης.

2. Η ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να αναφέρει κυρίως την προθεσμία εντός της οποίας δύναται να αποδεικνύεται, κατά τρόπο ικανοποιητικό, στο τελωνείο αναχώρησης η κανονικότητα της πράξης διαμετακόμισης ή ο τόπος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παράβαση ή η παρατυπία. Η προθεσμία αυτή ανέρχεται σε τρεις μήνες από την ημερομηνία της ανακοίνωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Εάν, εντός της προθεσμίας αυτής, δεν προσκομιστεί η εν λόγω απόδειξη, το αρμόδιο κράτος μέλος προβαίνει στην είσπραξη των σχετικών δασμών και άλλων επιβαρύνσεων. Στην περίπτωση που αυτό το κράτος μέλος δεν είναι το ίδιο με εκείνο στο οποίο βρίσκεται το τελωνείο αναχώρησης, αυτό το τελευταίο ειδοποιεί το συντομότερο το εν λόγω κράτος μέλος.»

21 Κατά το άρθρο 380 του κανονισμού εφαρμογής:

«Η απόδειξη της κανονικότητας της πράξης διαμετακόμισης υπό την έννοια του άρθρου 378, παράγραφος 1, παρέχεται κατά τρόπο ικανοποιητικό στις τελωνειακές αρχές, ιδίως:

α) με την προσκόμιση εγγράφου, επικυρωμένου από τις τελωνειακές αρχές, που αποδεικνύει ότι τα εν λόγω εμπορεύματα προσκομίστηκαν στο τελωνείο προορισμού ή, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 406, στον εγκεκριμένο παραλήπτη. Το έγγραφο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει προσδιορισμό της ταυτότητας των σχετικών εμπορευμάτων·

ή

β) με την προσκόμιση τελωνειακού εγγράφου για την παράδοση στην κατανάλωση που έχει εκδοθεί σε τρίτη χώρα, ή αντιγράφου, ή φωτοαντιγράφου αυτού· το αντίγραφο ή το φωτοαντίγραφο πρέπει να έχει επικυρωθεί είτε από τον οργανισμό που θεώρησε το αρχικό έγγραφο, είτε από τις τελωνειακές υπηρεσίες της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας ή από τις τελωνειακές υπηρεσίες ενός κράτους μέλους. Το έγγραφο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των σχετικών εμπορευμάτων.»

22 Το άρθρο 859 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει ότι:

«Οι ακόλουθες παραλείψεις θεωρείται ότι δεν έχουν πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης ή του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος, κατά την έννοια του άρθρου 204 παράγραφος 1 του κώδικα, εφόσον:

- δεν αποτελούν απόπειρα διαφυγής από την τελωνειακή επιτήρηση του εμπορεύματος,
 - δεν προϋποθέτουν προφανή αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου,
 - έχουν διεκπεραιωθεί εκ των υστέρων όλες οι διατυπώσεις που απαιτούνται για τη διευθέτηση της κατάστασης του εμπορεύματος:
- 1) η υπέρβαση της προθεσμίας, εντός της οποίας τα εμπορεύματα πρέπει να έχουν λάβει έναν από τους προορισμούς που προβλέπονται στο πλαίσιο της προσωρινής εναπόθεσης ή του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος, εφόσον θα είχε χορηγηθεί παράταση της προθεσμίας, εάν είχε ζητηθεί εγκαίρως·
 - 2) όταν πρόκειται για εμπορεύματα υπό καθεστώς διαμετακόμισης, η υπέρβαση της προθεσμίας προσκόμισης των εν λόγω εμπορευμάτων στο τελωνείο προορισμού, εφόσον αυτή πραγματοποιήθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο·

- 3) όταν πρόκειται για εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό προσωρινή εναπόθεση ή υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης, η υποβολή των εν λόγω εμπορευμάτων σε εργασίες χωρίς την προηγούμενη άδεια των τελωνειακών υπηρεσιών, εφόσον οι εργασίες αυτές θα είχαν επιτραπεί εάν είχε υποβληθεί σχετική αίτηση·
- 4) όταν πρόκειται για εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, η χρησιμοποίηση των εμπορευμάτων αυτών υπό συνθήκες άλλες από αυτές που προβλέπονται στην άδεια, εφόσον η χρησιμοποίηση αυτή θα είχε επιτραπεί, υπό το ίδιο καθεστώς αν είχε υποβληθεί σχετική αίτηση·
- 5) όταν πρόκειται για εμπορεύματα υπό προσωρινή εναπόθεση ή που έχουν υπαχθεί σε κάποιο τελωνειακό καθεστώς, η μη εγκεκριμένη μετακίνησή τους εφόσον αυτά μπορούν να προσκομιστούν στις τελωνειακές αρχές που θα το ζητήσουν·
- 6) όταν πρόκειται για εμπορεύματα υπό προσωρινή εναπόθεση ή που έχουν υπαχθεί σε κάποιο τελωνειακό καθεστώς, η έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας των εμπορευμάτων αυτών ή η είσοδός τους σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, χωρίς να έχουν τηρηθεί οι αναγκαίες διατυπώσεις·
- 7) όταν πρόκειται για εμπορεύματα που έχουν υποβληθεί σε ευνοϊκή δασμολογική μεταχείριση λόγω του ειδικού τους προορισμού, η εκχώρησή τους, χωρίς σχετική κοινοποίηση στις τελωνειακές υπηρεσίες, χωρίς να έχουν προσλάβει αυτά τον προβλεπόμενο προορισμό, εφόσον:
 - α) η λογιστική αποθήκης που τηρεί ο εκχωρητής, αναφέρει την εκχώρηση αυτή, και

β) ο εκδοχέας είναι δικαιούχος άδειας που αφορά το συγκεκριμένο εμπόρευμα.»

Το καθεστώς των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων

23 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 185, σ. 24):

«Συνιστούν ιδίους πόρους που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων τα έσοδα που προέρχονται από:

- α) εισφορές, πριμοδοτήσεις, συμπληρωματικά ή εξισωτικά ποσά, πρόσθετα ποσά ή στοιχεία φόρων και λοιπά τέλη που θεσπίζονται ή θα θεσπιστούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη, στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως και από εισφορές και άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης

- β) τους δασμούς του κοινού δασμολογίου και τους λοιπούς δασμούς που θεσπίζονται ή θα θεσπιστούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη και από τους δασμούς που επιβάλλονται στα προϊόντα τα οποία υπάγονται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα.»

24 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 1552/89:

«1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η απαίτηση των Κοινοτήτων επί των ιδίων πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β' της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ θεωρείται ως βεβαιωθείσα όταν η αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους ανακοινώσει το οφειλόμενο ποσό στον οφειλέτη. Η ανακοίνωση αυτή πραγματοποιείται μόλις ο οφειλέτης γίνει γνωστός και το ποσό της απαίτησης μπορεί να υπολογιστεί από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές, αφού τηρηθούν όλες οι εφαρμοστέες εν προκειμένω κοινοτικές διατάξεις.

2. Όταν η ανακοίνωση πρέπει να διορθωθεί εφαρμόζεται η παράγραφος 1.»

25 Κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού:

«1. Λογαριασμοί των ιδίων πόρων, υποδιαιρούμενοι κατά είδος αυτών, τηρούνται στο Δημόσιο Ταμείο κάθε κράτους μέλους ή στον οργανισμό που ορίζεται από αυτό.

2. α) Οι απαιτήσεις που βεβαιώνονται σύμφωνα με το άρθρο 2 καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία, υπό την επιφύλαξη του στοιχείου β' της παρούσας παραγράφου, το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο βεβαιώθηκε η απαίτηση.

β) Οι απαιτήσεις που έχουν βεβαιωθεί αλλά δεν έχουν καταχωρηθεί στα λογιστικά βιβλία που αναφέρονται στο στοιχείο α' διότι δεν έχουν ακόμα εισπραχθεί και δεν έχει συσταθεί γι' αυτές καμία ασφάλεια, καταχωρούνται, εντός της προθεσμίας του στοιχείου α', σε χωριστά λογιστικά βιβλία. Τα

κράτη μέλη μπορούν να ενεργήσουν κατά τον ίδιο τρόπο σε περίπτωση που οι απαιτήσεις που έχουν βεβαιωθεί και καλύπτονται από εγγυήσεις αποτελούν αντικείμενο αμφισβήτησης και ενδέχεται να υποστούν μεταβολές, συνεπεία αντιδικίας.»

26 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του ιδίου κανονισμού:

«Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10, το ποσό των ιδίων πόρων πιστώνεται από κάθε κράτος μέλος στο λογαριασμό που έχει ανοιχθεί για το σκοπό αυτό στο όνομα της Επιτροπής στο Δημόσιο Ταμείο του ή στον οργανισμό που έχει ορίσει.

Δεν καταβάλλονται έξοδα για το λογαριασμό αυτό.»

27 Δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1552/89:

«Αφού αφαιρεθεί το 10% του ποσού των ιδίων πόρων για έξοδα είσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, της απόφασης 88/376[...], η εγγραφή των ιδίων πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β' της απόφασης αυτής διενεργείται το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου βεβαιώθηκε η απαίτηση βάσει του άρθρου 2.

Πάντως για τις απαιτήσεις που βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β' καταχωρούνται σε χωριστά λογιστικά βιβλία, η εγγραφή πρέπει να γίνει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα της είσπραξης των απαιτήσεων.»

28 Το άρθρο 11 του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι:

«Κάθε καθυστέρηση στις εγγραφές του λογαριασμού που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 δημιουργεί, για το συγκεκριμένο κράτος μέλος, την υποχρέωση καταβολής τόκων με επιτόκιο ίσο προς το επιτόκιο που εφαρμόζεται κατά την ημέρα της λήξης στη χρηματαγορά του οικείου κράτους μέλους για τις βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις, προσαυξημένο κατά 2 μονάδες. Το επιτόκιο αυτό αυξάνεται κατά 0,25 μονάδες κατά μήνα καθυστέρησης. Το αυξημένο κατ' αυτόν τον τρόπο επιτόκιο εφαρμόζεται για όλη την περίοδο υπερημερίας.»

Η κανονιστική ρύθμιση περί προθεσμιών, ημερομηνιών και διοριών

29 Ο κανονισμός 1182/71 θεσπίζει τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται, υπό την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων, επί των προθεσμιών, ημερομηνιών και διοριών που τάσσονται με πράξεις του Συμβουλίου της Επιτροπής. Ελλείψει αντιθέτων διατάξεων στον κώδικα και τον κανονισμό εφαρμογής, οι διατάξεις του κανονισμού 1182/71 έχουν εν προκειμένω εφαρμογή.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

30 Οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν έλεγχο στις Κάτω Χώρες από τις 10 έως τις 14 Ιανουαρίου 1994 αναφορικά με τις διαδικασίες που ακολουθούνται εντός των ορίων εδαφικής αρμοδιότητας του τελωνείου του Ρότερνταμ ως προς τις πράξεις κοινοτικής διαμετακομίσεως.

31 Με την από 6 Ιουνίου 1994 επιστολή, η Επιτροπή διαβίβασε στις ολλανδικές αρχές την έκθεση που καταρτίστηκε κατόπιν αυτού του ελέγχου και επέστησε την προσοχή τους στο γεγονός ότι, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής και των αντιστοίχων διατάξεων που

ίσχυαν προηγουμένως, διαπιστώθηκαν καθυστερήσεις στη βεβαίωση και, κατά συνέπεια, στην απόδοση ιδίων πόρων των Κοινοτήτων προερχομένων από εισαγωγές.

- 32 Η Επιτροπή υπογράμμισε, σχετικώς, ότι το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής προβλέπει προθεσμία έντεκα μηνών κατ' ανώτατο όριο μεταξύ της εκδόσεως εγγράφου T1 εκ μέρους των τελωνειακών αρχών και της ανακοινώσεως στον κύριο υπόχρεο της μη εξοφλήσεως αυτού του εγγράφου. Προστιθεμένης στην προθεσμία αυτή της τρίμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, οι ελεγκτές της Επιτροπής έλαβαν υπόψη τους μία, κατ' ανώτατο όριο, προθεσμία δεκατεσσάρων μηνών μεταξύ της εκδόσεως εγγράφου T1 και της υποχρεωτικής εισπράξεως των αντιστοιχών δασμών από τις τελωνειακές αρχές, σε περίπτωση μη εξοφλήσεως αυτού του εγγράφου. Όπως, όμως, επισημαίνεται στην προαναφερθείσα έκθεση ελέγχου, το τελωνείο του Ρότερνταμ δεν τήρησε την προθεσμία αυτή, δεδομένου ότι, όπως διαπιστώθηκε κατά τον χρόνο του ελέγχου, πολλά από τα μη εξοφληθέντα έγγραφα ήταν προγενέστερα των δεκατεσσάρων μηνών.
- 33 Με την από 24 Φεβρουαρίου 1995 επιστολή, οι ολλανδικές αρχές αμφισβήτησαν την ορθότητα της εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Εντούτοις, η Επιτροπή με την από 28 Απριλίου 1995 επιστολή της γνωστοποίησε στις ολλανδικές αρχές ότι εμμένει στις αιτιάσεις της.
- 34 Με την επιστολή της αυτή η Επιτροπή υπογράμμισε, επίσης, ότι η εφαρμοστέα κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν παρέχει κανένα περιθώριο στα κράτη μέλη να παρατείνουν την κατά τα ανωτέρω προθεσμία των δεκατεσσάρων μηνών. Με την ίδια επιστολή της, η Επιτροπή επανέλαβε το προηγουμένως διατυπωθέν αίτημά της για τη διαβίβαση στοιχείων σχετικών με τα εκπροθέσμως εξοφληθέντα έγγραφα T1 κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1991 και 31ης Δεκεμβρίου 1995.
- 35 Με την από 30 Αυγούστου 1995 απάντησή τους, οι ολλανδικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή τα στοιχεία που είχε ζητήσει. Βάσει αυτών των στοιχείων, οι

υπηρεσίες της Επιτροπής υπολόγισαν τους οφειλόμενους δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89 τόκους. Προς τούτο, έλαβαν υπόψη τους ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής ανακοίνωση απεστάλη την τελευταία ημέρα του ενδεκάτου μηνός από της καταχώρισεως του συγκεκριμένου εγγράφου T1, οπότε η αντίστοιχη τελωνειακή οφειλή έπρεπε να βεβαιωθεί το αργότερο κατά τη συμπλήρωση του δέκατου τέταρτου μήνα μετά την ως άνω καταχώριση.

- 36 Με την από 17 Δεκεμβρίου 1996 επιστολή με την οποία εκτέθηκαν λεπτομερώς αυτοί οι υπολογισμοί, η Επιτροπή ζήτησε από τις ολλανδικές αρχές να της καταβάλλουν τόκους υπερημερίας ύψους 5 323 395,06 ολλανδικών φιορινίων (NLG) πριν από την τελευταία εργάσιμη ημέρα του δεύτερου μήνα από της κοινοποιήσεως αυτού του αιτήματος, δηλαδή πριν από τις 23 Φεβρουαρίου 1997.
- 37 Με την από 1ης Οκτωβρίου 1997 επιστολή, οι ολλανδικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή περί της προθέσεώς τους να μην ανταποκριθούν στο αίτημα αυτό. Επανάλαβαν, σχετικώς, τις απόψεις που είχαν προηγουμένως διατυπώσει και προσήψαν στην Επιτροπή ότι δεν απάντησε στα επιχειρήματα που είχαν προβάλει με την από 30 Αυγούστου 1995 επιστολή.
- 38 Με την από 18 Φεβρουαρίου 1999 επιστολή, η Επιτροπή απέστειλε στις ολλανδικές αρχές έγγραφο οχλήσεως, στο οποίο οι εν λόγω αρχές απάντησαν με την από 22 Απριλίου 1999 επιστολή.
- 39 Στις 2 Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη, στην οποία οι ολλανδικές αρχές απάντησαν με την από 28 Μαρτίου 2000 επιστολή.
- 40 Η Επιτροπή, κρίνοντας ως μη ικανοποιητική την τελευταία αυτή απάντηση, αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

- 41 Η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής αντλείται από παράβαση του άρθρου 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, ο οποίος ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1994, και των αντιστοιχών διατάξεων που είχαν ισχύσει μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1991 και 31ης Δεκεμβρίου 1993, δηλαδή, αντιστοιχώς, των άρθρων 11α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1062/87 και 49, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1214/92, με το αιτιολογικό ότι, μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1991 και 31ης Δεκεμβρίου 1995, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν προέβη στην εμπρόθεσμη βεβαίωση και είσπραξη της τελωνειακής οφειλής στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης εξοφλήσεως της σχετιζόμενης με πράξεις εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως οφειλής.
- 42 Με τη δεύτερη αιτίασή της, η Επιτροπή προσάπτει στις ολλανδικές αρχές παράβαση των άρθρων 2, 9 και 10 του κανονισμού 1552/89, με το αιτιολογικό ότι δεν απέδωσαν στην Επιτροπή, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, τους αντιστοιχούντες στην τελωνειακή οφειλή ιδίους πόρους.
- 43 Η τρίτη αιτίαση αντλείται από παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89 με το αιτιολογικό της μη καταβολής των αναλογούντων τόκων υπερημερίας.

Επί της αιτιάσεως της αντλουμένης από παράβαση των άρθρων 11α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1062/87, 49, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 1214/92 και 379, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού εφαρμογής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 44 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα άρθρα 96 του κώδικα καθώς και 356 και 379 του κανονισμού εφαρμογής προβλέπουν δεσμευτικές προθεσμίες ενέργειας, τις οποίες

οφείλουν να τηρούν τόσο οι κύριοι υπόχρεοι όσο και τα τελωνεία αναχωρήσεως και προορισμού, στο πλαίσιο πράξεως εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία αποστολή καλυπτόμενη από το καθεστώς αυτό δεν προσκομίστηκε στο τελωνείο προορισμού εντός της ταχθείσας κατά την καταχώριση της δηλώσεως διαμετακομίσεως προθεσμίας.

45 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, στο πλαίσιο αυτών των προθεσμιών:

- ο κύριος υπόχρεος οφείλει να προσκομίσει τη συγκεκριμένη αποστολή, ανέπαφη και εντός της προσδιοριζομένης στο έγγραφο T1 προθεσμίας, στο τελωνείο προορισμού (άρθρα 96, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κώδικα και 356, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού εφαρμογής),

- σε περίπτωση μη προσκομίσεως εντός αυτής της προθεσμίας, το τελωνείο αναχωρήσεως οφείλει, κατά το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, να ενημερώσει σχετικά τον κύριο υπόχρεο το αργότερο πριν από τη λήξη προθεσμίας έντεκα μηνών από της ημερομηνίας καταχωρίσεως της δηλώσεως διαμετακομίσεως

και

- από της ημερομηνίας αυτής της ανακοινώσεως αρχίζει η προθεσμία των τριών μηνών κατά τη διάρκεια της οποίας ο κύριος υπόχρεος έχει μια τελευταία ευκαιρία να αποδείξει το νομότυπο της πράξεως διαμετακομίσεως στο τελωνείο αναχωρήσεως, κατά τρόπο που να ικανοποιεί τις τελωνειακές αρχές.

- 46 Κατά το άρθρο 380 του κανονισμού εφαρμογής, η απόδειξη αυτή γίνεται με την προσκόμιση επικυρωμένων εγγράφων από τα οποία να προκύπτει ότι η αποστολή προσκομίστηκε στο τελωνείο προορισμού ή ότι διατέθηκε προς κατανάλωση εντός τρίτης χώρας. Στην πράξη, πρόκειται, κατά κανόνα, για αντίγραφο του εγγράφου T1 σφραγισμένο από το τελωνείο προορισμού, το οποίο παραδίδεται στον κύριο υπόχρεο.
- 47 Αν κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας δεν έχει προσκομιστεί η εν λόγω απόδειξη, το αρμόδιο κράτος μέλος οφείλει να προβεί στην είσπραξη των σχετικών δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων, δυνάμει του άρθρου 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Κατά την Επιτροπή, η τρίμηνη αυτή προθεσμία δεν είναι δεσμευτική μόνο για τον κύριο υπόχρεο, αλλά και για το κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται το τελωνείο αναχωρήσεως.
- 48 Ως προς τον χρόνο από του οποίου λαμβάνεται η υπόψη η τελωνειακή οφειλή, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 217, παράγραφος 1, του κώδικα, τα κράτη μέλη οφείλουν να υπολογίζουν και να βεβαιώνουν τους δασμούς που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή ευθύς μόλις περιέλθουν στις υπηρεσίες τους τα απαραίτητα στοιχεία. Προς προσδιορισμό του χρόνου από του οποίου άρχεται η δεσμευτική για τα κράτη μέλη προθεσμία βεβαίωσης των δασμών, το άρθρο 218 του ίδιου κώδικα επέλεξε τη στιγμή κατά την οποία το οικείο κράτος μέλος «είναι σε θέση» να ορίσει τον οφειλέτη και να υπολογίσει το ποσό της οφειλής. Στη συνέχεια, η βεβαίωση πρέπει να γίνει εντός της καθοριζόμενης στα άρθρα 218 και 219 του κώδικα προθεσμίας, δηλαδή εντός δύο ημερών, με δυνατότητα η προθεσμία αυτή να παραταθεί μέχρι τις δεκατέσσερις ημέρες κατ' ανώτατο όριο.
- 49 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα του δέκατου πέμπτου μήνα μετά την ημερομηνία καταχώρισεως του εγγράφου T1, η ενωρίτερα, στην περίπτωση που το τελωνείο αναχωρήσεως αποστέλλει ενωρίτερα την ανακοίνωση μη εξοφλήσεως, το εν λόγω τελωνείο έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου να προβεί στον υπολογισμό του ποσού των δασμών που προκύπτουν από την τελωνειακή οφειλή (άρθρα 217, παράγραφος 1, και 218, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κώδικα) και να εξατομικεύσει τον οφειλέτη, δηλαδή εν προκειμένω, τον κύριο υπεύθυνο (άρθρο 218, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κώδικα).

- 50 Κατά τα ανωτέρω άρθρα 218 και 219 του εν λόγω κώδικα, η οφειλή πρέπει να βεβαιωθεί εντός προθεσμίας δύο ημερών, προθεσμίας η οποία υπό ορισμένες προϋποθέσεις μπορεί να παραταθεί μέχρι τις δεκατέσσερις ημέρες κατ' ανώτατο όριο. Επομένως, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να προβεί στη βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής το αργότερο, αντιστοίχως, την τρίτη ή τη δέκατη πέμπτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την αποστολή της ανακοινώσεως που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.
- 51 Κατά συνέπεια, πλην της περιπτώσεως παρατάσεως της προθεσμίας δυνάμει του άρθρου 219 του κώδικα, το κράτος μέλος δεν έχει κανένα περιθώριο διακριτικής εξουσίας να προσδιορίσει τον χρόνο κατά τον οποίο θα προβεί στη βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής. Επιπροσθέτως, όπως προκύπτει από το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κώδικα το κράτος μέλος οφείλει να προβεί στην είσπραξη ευθύς μετά τη βεβαίωση, ανακοινώνοντας στον οφειλέτη το ποσό της οφειλής. Πράγματι, είναι εύλογο η είσπραξη να χωρήσει ευθύς μετά τη βεβαίωση αυτή, μολονότι το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής δεν διευκρινίζει αν η πράξη αυτή πρέπει να γίνει αμέσως.
- 52 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών αμφισβητεί το βάσιμο της απόψεως κατά την οποία από το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα, προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να βεβαιώνουν απευθείας τους οφειλόμενους δασμούς εντός δύο ημερών από της εκπνοής της τρίμηνης προθεσμίας της αρχομένης από την αποστολή της ανακοινώσεως περί μη εξοφλήσεως. Κατά την άποψή του, η τρίμηνη προθεσμία του ως άνω άρθρου 379, παράγραφος 2, συνιστά διαδικαστική προθεσμία και όχι δεσμευτική προθεσμία. Η αντίθετη άποψη που υποστηρίζει η Επιτροπή έρχεται σε σύγκρουση με το ίδιο το γράμμα των εν λόγω διατάξεων, συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων των πολιτών και δημιουργεί ανυπέρβλητες πρακτικές δυσχέρειες.
- 53 Πρώτον, όσον αφορά το γράμμα των σχετικών διατάξεων, η καθής κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, κατά το άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα, η προθεσμία των δύο ημερών αρχίζει από τη στιγμή που οι τελωνειακές αρχές «είναι σε θέση να υπολογίσουν το εν λόγω ποσό των δασμών και να ορίσουν τον οφειλέτη», πράγμα

πιο σύνθετο από το απλό γεγονός της κατοχής των σχετικών στοιχείων. Κατά την άποψη της εν λόγω κυβερνήσεως, καίτοι στην πράξη η βεβαίωση μπορεί, κατά κανόνα, να γίνει ευθύς μετά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας, εντούτοις, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εκπνοή αυτής της προθεσμίας πρέπει να θεωρηθεί ως αφετηρία της προθεσμίας των δύο ημερών που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

- 54 Το άρθρο 379, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού εφαρμογής, επίσης, διευκρινίζει απλώς ότι «το αρμόδιο κράτος μέλος προβαίνει στην είσπραξη των σχετικών δασμών». Η φράση αυτή δεν έχει το ίδιο νόημα με τη φράση «βεβαίωση» εκ μέρους των «τελωνειακών αρχών», που χρησιμοποιείται στο άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα. Οι δύο αυτές διατάξεις έχουν διαφορετικούς αποδέκτες και, κατά συνέπεια, η προθεσμία στην οποία αναφέρεται η δεύτερη εκ των ανωτέρω διατάξεων δεν μπορεί αναλογικώς να εφαρμοστεί και όσον αφορά το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.
- 55 Δεύτερον, όσον αφορά την επιταγή του σεβασμού των δικαιωμάτων των πολιτών, η καθής κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 379 του κανονισμού εφαρμογής, μόνο μετά την εκπνοή της προθεσμίας των τριών μηνών ή, ενωρίτερα, καθόσον προσκομιστούν οι αντίστοιχες αποδείξεις, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να εκτιμήσουν αν περατώθηκε κανονικώς το καθεστώς κοινοτικής διαμετακομίσεως, σε ποιο σημείο διαπράχθηκε ενδεχομένως η παρατυπία, αν γεννήθηκε ή μη τελωνειακή οφειλή και ποιο κράτος μέλος είναι αρμόδιο να προβεί στην είσπραξή της. Συνεπώς, μόνο μετά από την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που θα προσκομίσει ο κύριος υπεύθυνος οι τελωνειακές αρχές θα έχουν στη διάθεσή τους «τα αναγκαία στοιχεία», κατά την έννοια του άρθρου 217 του κώδικα, προκειμένου να προβούν στον υπολογισμό και τη βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής. Η άποψη κατά την οποία η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνει εντός δύο ημερών, περιλαμβανομένου του υπολογισμού του ποσού των δασμών, δεν ικανοποιεί την απαίτηση για επισταμένη εξέταση και, κατά συνέπεια, είναι επιζήμια για τα δικαιώματα των πολιτών.
- 56 Η Ολλανδική Κυβέρνηση προσθέτει ότι σύστημα κατά το οποίο η τελωνειακή αρχή πρέπει να προβαίνει αμέσως στη βεβαίωση του ποσού των δασμών και στη συνέχεια

να επιστρέφει το ποσό αυτό, σε περίπτωση που, ο κύριος υπεύθυνος προσκομίσει, παρά ταύτα, την απόδειξη της κανονικής εξοφλήσεως της διαμετακομίσεως, συνεπάγεται ανεπίτρεπτη επιβάρυνσή του. Μια τέτοια επιβάρυνση καθίσταται ακόμη περισσότερο ανεπίτρεπτη αν ληφθεί υπόψη ότι, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, υπεύθυνη της προβαλλόμενης παρατυπίας της διαμετακομίσεως δεν είναι οι κύριοι υπόχρεοι, αλλά οι τελωνειακές αρχές του τελωνείου προορισμού ή ο δικαιούχος του φορτίου.

- 57 Τρίτον, ως προς την αδυναμία τηρήσεως των συγκεκριμένων προθεσμιών, η Ολλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η εξόφληση είναι μια περίπλοκη διαδικασία και ότι δεν είναι δυνατόν εντός της προθεσμίας των δύο ημερών να εξεταστούν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία τα σχετικά με το σύνολο των εγγράφων, προκειμένου να οριστεί ο οφειλέτης των δασμών και να προσδιοριστεί «το ποσό των δασμών». Στην πράξη, υποβάλλονται έγγραφα διαφορετικής φύσεως. Επομένως, δεν είναι δυνατόν εντός δύο ημερών να καθοριστεί αν γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή, να διαβιβαστεί, ενδεχομένως ο φάκελος στο αρμόδιο κράτος μέλος, να οριστεί ο οφειλέτης, να υπολογιστεί το «ποσό των δασμών που προκύπτουν από την τελωνειακή οφειλή» και, τέλος, να αποσταλεί κλήση προς πληρωμή.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 58 Επιβάλλεται εκ προοιμίου να τονιστεί ότι η Ολλανδική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τα διαπιστωθέντα από την Επιτροπή πραγματικά περιστατικά σχετικά με τις τελωνειακές οφειλές που γεννήθηκαν λόγω παρατυπιών που διαπράχθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως, οφειλές οι οποίες, κατά την περίοδο στην οποία αναφέρεται η παρούσα προσφυγή, δηλαδή από 1ης Ιανουαρίου 1991 έως 31ης Δεκεμβρίου 1995, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο διαδικασίας εισπράξεως εκ μέρους των ολλανδικών τελωνειακών αρχών εντός της προθεσμίας των δύο ημερών που προβλέπει το άρθρο 218 του κώδικα μετά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού εφαρμογής και οι αντίστοιχες διατάξεις που είχαν προηγουμένως ισχύσει. Εντούτοις, αντιθέτως προς την άποψη της Επιτροπής, η εν λόγω κυβέρνηση υποστηρίζει ότι κινώντας τη διαδικασία εισπράξεως πολλούς μήνες μετά την εκπνοή της ως άνω τρίμηνης προθεσμίας, δεν παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό τελωνειακό δίκαιο.

- 59 Επιβάλλεται, σχετικώς, να τονιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, σε περίπτωση μη προσκομίσεως στο τελωνείο προορισμού μιας αποστολής, χωρίς να έχει προσδιοριστεί ο τόπος της παραβάσεως ή της παρατυπίας, το τελωνείο αναχωρήσεως αποστέλλει σχετική ανακοίνωση στον κύριο υπόχρεο το συντομότερο δυνατόν και, πάντως, πριν από την εκπνοή του ενδέκατου μήνα μετά την ημερομηνία καταχωρίσεως της δηλώσεως κοινοτικής διαμετακομίσεως.
- 60 Καίτοι στην απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002, C-112/01, SPKR (Συλλογή 2002, σ. I-10655, σκέψη 40), το Δικαστήριο έκρινε ότι η μη τήρηση της προθεσμίας των ένδεκα μηνών δεν εμποδίζει, αφ' εαυτής, την καταβολή της τελωνειακής οφειλής από τον κύριο υπόχρεο, εντούτοις υπογράμμισε, επίσης, στη σκέψη 34 της ίδιας αποφάσεως, ότι η προθεσμία αυτή αφορά τις διοικητικές αρχές και αποσκοπεί στη διασφάλιση της συνεπούς και ενιαίας εφαρμογής, εκ μέρους αυτών των αρχών, των διατάξεων περί εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής, προς ταχεία απόδοση των ιδίων πόρων της Κοινότητας. Συνεπώς, όπως, εξάλλου, δέχεται η Ολλανδική Κυβέρνηση, η συμμόρφωση προς την προθεσμία των ένδεκα μηνών, χωρίς να επηρεάζει το απαιτητό της τελωνειακής οφειλής, είναι, εντούτοις, δεσμευτική για τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της υποχρεώσεώς τους να αποδίδουν τους ιδίους πόρους των Κοινοτήτων.
- 61 Εξάλλου, κατά το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, η ανακοίνωση που προβλέπει η πρώτη παράγραφος του εν λόγω άρθρου πρέπει, ιδίως, να προσδιορίζει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να προσκομίζεται στο τελωνείο αναχωρήσεως η απόδειξη περί της κανονικότητας της πράξεως διαμετακομίσεως ή ο τόπος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παράβαση κατά τρόπο που να ικανοποιεί τις τελωνειακές αρχές. Η προθεσμία αυτή είναι τρίμηνη και αρχίζει από την ημερομηνία αποστολής της ανακοινώσεως που προβλέπει η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου. Κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, εφόσον δεν έχει προσκομιστεί η ανωτέρω απόδειξη, το αρμόδιο κράτος μέλος «προβαίνει στην είσπραξη» των αντιστοίχων δασμών και άλλων επιβαρύνσεων.
- 62 Στις σκέψεις 24 και 25 της αποφάσεως της 20ής Ιανουαρίου 2005, C-300/03, Honeywell Aerospace (Συλλογή 2005, σ. I-689), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα των άρθρων 378, παράγραφος 1, και 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, η ανακοίνωση από το γραφείο

αναχωρήσεως προς τον κύριο υπόχρεο της προθεσμίας εντός της οποίας δύνανται να προσκομιστούν τα αιτηθέντα αποδεικτικά στοιχεία έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα και πρέπει να προηγείται της εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής. Η προθεσμία αυτή αποσκοπεί στην προστασία των συμφερόντων του κύριου υπόχρεου, παρέχοντάς του προθεσμία τριών μηνών για να αποδείξει, ενδεχομένως, την κανονικότητα της διαμετακομίσεως ή τον τόπο όπου πράγματι διεπράχθη η παρατυπία. Συνεπώς, το κράτος μέλος από το οποίο εξαρτάται το τελωνείο αναχωρήσεως μπορεί να προβεί στην είσπραξη εισαγωγικών δασμών μόνον εφόσον γνωστοποιήσει στον κύριο υπόχρεο ότι διαθέτει προθεσμία τριών μηνών προκειμένου να προσκομίσει τις αιτηθείσες αποδείξεις και εφόσον δεν προσκομιστούν εντός της προθεσμίας αυτής τέτοιες αποδείξεις.

63 Εκ των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι στην περίπτωση κατά την οποία, όπως στην παρούσα προσφυγή, οι επίμαχες αποστολές δεν προσκομίστηκαν στο τελωνείο προορισμού και δεν έχει αποδειχθεί ο τόπος της παραβάσεως ή της παρατυπίας, το τελωνείο αναχωρήσεως οφείλει, προκειμένου να χωρήσει η ταχεία απόδοση των ιδίων πόρων της Κοινότητας, να αποστείλει ανακοίνωση στον κύριο υπόχρεο το ταχύτερο δυνατόν, το βραδύτερο δε πριν από την εκπνοή του ενδέκατου μήνα από της ημερομηνίας καταχωρίσεως της δηλώσεως κοινοτικής διαμετακομίσεως. Με την ανακοίνωση αυτή πρέπει να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο ότι διαθέτει προθεσμία τριών μηνών προκειμένου να προσκομίσει στο τελωνείο αναχωρήσεως, κατά τρόπο που να ικανοποιεί τις τελωνειακές αρχές, την απόδειξη περί της κανονικότητας της πράξεως διαμετακομίσεως ή περί του τόπου στον οποίο πράγματι διεπράχθη η παράβαση. Κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, εφόσον δεν έχει προσκομιστεί η απόδειξη, το αρμόδιο κράτος μέλος «προβαίνει στην είσπραξη» της τελωνειακής οφειλής.

64 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 217, παράγραφος 1, του κώδικα ορίζει ότι κάθε ποσό εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή πρέπει να «υπολογίζεται» από τις τελωνειακές αρχές ευθύς μόλις περιέλθουν σ' αυτές «τα απαραίτητα στοιχεία» και να «εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία».

65 Κατά το άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα, «η βεβαίωση του ποσού των αντίστοιχων δασμών» πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή «είναι σε θέση να υπολογίσει το εν λόγω ποσό των δασμών και να ορίσει τον οφειλέτη». Το άρθρο 219 του κώδικα παρέχει τη

δυνατότητα παρατάσεως αυτής της προθεσμίας μέχρι τις δεκατέσσερις ημέρες, κατ' ανώτατο όριο, είτε για λόγους διοικητικής οργανώσεως των κρατών μελών είτε λόγω ειδικών περιστάσεων που κωλύουν τις τελωνειακές αρχές να τηρήσουν τις εν λόγω προθεσμίες. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 221, παράγραφος 1, του κώδικα, το ποσό των δασμών πρέπει «να γνωστοποιείται στον οφειλέτη μόλις βεβαιωθεί».

66 Στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, η Επιτροπή προσάπτει, ουσιαστικώς, στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές ότι δεν κίνησαν, εντός της προθεσμίας των δύο ημερών από της εκπνοής της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής, τη διαδικασία εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής. Ειδικότερα, προσάπτει στις εν λόγω αρχές ότι δεν προέβησαν στη βεβαίωση του ποσού των αντιστοιχών δασμών σύμφωνα με το άρθρο 218, παράγραφος 3, του κώδικα ούτε στην ανακοίνωση του ποσού στον οφειλέτη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 221, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα.

67 Η Ολλανδική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να προβαίνουν στην είσπραξη της τελωνειακής οφειλής ευθύς μετά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας η οποία αρχίζει από της εκπνοής της προθεσμίας των ένδεκα μηνών που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Κατά την εν λόγω κυβέρνηση, η δεύτερη αυτή προθεσμία δεν πρέπει να νοηθεί ως έχουσα επιτακτικό χαρακτήρα.

68 Η άποψη αυτή δεν ευσταθεί.

69 Όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 379, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να κινήσουν τη διαδικασία εισπράξεως με την εκπνοή της προθεσμίας των τριών μηνών που τάσσει η ως άνω διάταξη. Η ερμηνεία αυτή επιβάλλεται, επίσης, για λόγους διασφάλισης της συνεπούς και ενιαίας εφαρμογής, εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, των διατάξεων περί εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής, προς διασφάλιση της αποτελεσματικής και ταχείας αποδόσεως των ιδίων πόρων της Κοινότητας.

- 70 Η ερμηνεία αυτή, εξάλλου, δεν είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 221, παράγραφος 3, του κώδικα, το οποίο επιτρέπει την ανακοίνωση του ποσού των καταβλητέων δασμών εντός περιόδου τριών ετών από της γεννήσεως της τελωνειακής οφειλής. Πράγματι, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι η κατοχύρωση της ασφαλείας δικαίου, καθόσον τάσσει απώτατη προθεσμία για την κοινοποίηση στον οφειλέτη του ποσού της τελωνειακής οφειλής. Η ρύθμιση αυτή δεν θίγει, εξάλλου, τις υποχρεώσεις που υπέχουν έναντι της Κοινότητας οι τελωνειακές αρχές, από τις διατάξεις του κώδικα και του κανονισμού εφαρμογής, προς διασφάλιση της συνεπούς και ενιαίας εφαρμογής των διατάξεων περί εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής, ώστε να διασφαλίζεται η ταχεία και αποτελεσματική απόδοση των ιδίων πόρων της Κοινότητας.
- 71 Κατά τα άρθρα 217, παράγραφος 1, 218, παράγραφος 3, και 219 του κώδικα, η βεβαίωση του ποσού που αντιστοιχεί σε τελωνειακές οφειλές όπως αυτές στις οποίες αναφέρεται η παρούσα προσφυγή, πρέπει να αποσταλεί εντός προθεσμίας δύο ημερών, δυναμένης να παραταθεί, χωρίς όμως να υπερβεί συνολικώς τις δεκατέσσερις ημέρες. Επιπροσθέτως, η ανακοίνωση στον οφειλέτη του ποσού που αντιστοιχεί στις οφειλές αυτές πρέπει να αποσταλεί, κατά το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κώδικα, ευθύς μετά τη βεβαίωση. Η προθεσμία αυτή αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές έχουν τα αναγκαία στοιχεία και, επομένως, είναι σε θέση να υπολογίσουν το ποσό των δασμών και να προσδιορίσουν τον οφειλέτη. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Ολλανδική Κυβέρνηση, η προϋπόθεση αυτή πληρούται, ακριβώς, το αργότερο, κατά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 379, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής.
- 72 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη διαπίστωση τελωνειακής οφειλής, επιβάλλεται να τονιστεί ότι στην περίπτωση κατά την οποία, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, οι αποστολές που υπήχθησαν στο καθεστώς της εξωτερικής τελωνειακής διαμετακομίσεως δεν προσκομίστηκαν στο τελωνείο προορισμού εντός της προθεσμίας που έταξε το γραφείο αναχωρήσεως, η τελωνειακή οφειλή τεκμαίρεται γεννηθείσα και ο κύριος υπόχρεος θεωρείται οφειλέτης. Σε μια τέτοια περίπτωση, εφόσον δεν μπορεί να αποδειχθεί ο τόπος διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας, το τελωνείο αναχωρήσεως οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής, να αποστείλει σχετική ανακοίνωση στον κύριο υπόχρεο, πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των ένδεκα μηνών από της ημερομηνίας καταχωρίσεως της δηλώσεως κοινοτικής διαμετακομίσεως.

- 73 Δυνάμει του άρθρου 379, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, στην ανακοίνωση αυτή πρέπει να προσδιορίζεται η τρίμηνη προθεσμία που έχει στη διάθεσή του ο ενδιαφερόμενος προκειμένου να αποδείξει την κανονικότητα της πράξεως διαμετακομίσεως. Όπως τονίστηκε στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές μπορούν να προβούν στην είσπραξη της οφειλής μόνον εφόσον έχουν γνωστοποιήσει στον κύριο υπόχρεο ότι έχει στη διάθεσή του προθεσμία τριών μηνών προκειμένου να αποδείξει την κανονικότητα της πράξεως διαμετακομίσεως και εφόσον, εντός της προθεσμίας αυτής, δεν προσκομιστεί μια τέτοια απόδειξη.
- 74 Όπως υπογράμμισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 50 των προτάσεών της, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων περί της κανονικότητας της πράξεως, όπως αυτά που κατά τρόπο μη εξαντλητικό απαριθμούνται στο άρθρο 380 του κανονισμού εφαρμογής, ακόμα και στην περίπτωση που τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία προσκομιστούν την τελευταία ημέρα της τρίμηνης, κατά τα ανωτέρω, προθεσμίας, δικαιολογεί παρέκκλιση από τις διατάξεις των άρθρων 218 και 219 του κώδικα όσον αφορά τη βεβαίωση των ποσών των δασμών και την ανακοίνωσή τους στον οφειλέτη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 221, παράγραφος 1, του κώδικα.
- 75 Όσον αφορά, ακολούθως, τον προσδιορισμό του οφειλέτη της τελωνειακής οφειλής, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 379, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού εφαρμογής, κατά την εκπνοή της ως άνω τρίμηνης προθεσμίας, ο κύριος υπόχρεος θεωρείται ως οφειλέτης της τελωνειακής οφειλής, ανεξαρτήτως της δυνατότητας αναζήτησεως άλλων υπευθύνων, οπότε, κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, θα ήταν αναγκαία επέκταση των προθεσμιών. Επομένως, το βραδύτερο κατά την εκπνοή της ως άνω τρίμηνης προθεσμίας, οι τελωνειακές αρχές είναι προδήλως σε θέση να προσδιορίσουν τον κύριο υπεύθυνο ως οφειλέτη της τελωνειακής οφειλής.
- 76 Όσον αφορά, εξάλλου, τον προσδιορισμό του ποσού των δασμών, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, όπως διευκρίνισε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 57 έως 62 των προτάσεών της, ακόμη και αν δεν μπορεί να ζητηθεί από το τελωνείο αναχωρήσεως να υπολογίζει συστηματικώς το ποσό των δασμών που αντιστοιχεί στην τελωνειακή οφειλή λόγω εισαγωγής, για κάθε πράξη διαμετακομίσεως, ευθύς μετά την κατάθεση της δηλώσεως διαμετακομίσεως, μετά την οποία το εν λόγω τελωνείο

έχει, κατ' αρχήν, στη διάθεσή του τα απαιτούμενα στοιχεία προκειμένου να προβεί σ' αυτόν τον υπολογισμό, εν πάση περιπτώσει, τίποτα δεν αποκλείει την πραγματοποίηση αυτού του υπολογισμού ευθύς μετά τη γνωστοποίηση στον κύριο υπεύθυνο ότι έχει στη διάθεσή του προθεσμία τριών μηνών προκειμένου να αποδείξει την κανονικότητα της πράξεως, δηλαδή το βραδύτερο κατά την εκπνοή της προθεσμίας των ένδεκα μηνών που προβλέπει το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής.

- 77 Τέλος, όσον αφορά τον προσδιορισμό των τελωνειακών αρχών που είναι αρμόδιες να προβούν στην είσπραξη της τελωνειακής οφειλής, το άρθρο 378, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού εφαρμογής θεσπίζει τεκμήριο αρμοδιότητας υπέρ του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει το τελωνείο αναχωρήσεως. Εντός της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 379, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να προσκομιστεί η απόδειξη, εκ μέρους του κύριου υπόχρεου, ότι η παράβαση διαπράχθηκε σε άλλο κράτος. Όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η αξιολόγηση των προς τούτο υποβαλλομένων εγγράφων, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αυτά υποβάλλονται την τελευταία ημέρα της τρίμηνης προθεσμίας, δεν μπορεί να γίνει τηρουμένης της προθεσμίας των δύο ημερών από της εκπνοής της τρίμηνης προθεσμίας αυξημένης, σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, κατά δώδεκα πρόσθετες ημέρες, δηλαδή τηρουμένης μιας απώτατης προθεσμίας δεκατεσσάρων ημερών.
- 78 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Ολλανδικής Κυβερνήσεως ότι η τρίμηνη προθεσμία έχει απλώς ενδεικτικό χαρακτήρα και ότι δεν απαιτείται οπωσδήποτε να κινηθεί η διαδικασία είσπραξης κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, με το αιτιολογικό ότι, κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές αδυνατούν αντικειμενικώς να κινήσουν άμεσα τη διαδικασία είσπραξης της τελωνειακής οφειλής.
- 79 Τέλος, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Ολλανδικής Κυβερνήσεως, η ανακοίνωση του ποσού της οφειλής στον κύριο υπόχρεο, ευθύς μετά την εκπνοή της τρίμηνης προθεσμίας, δεν συνεπάγεται δυσανάλογη επιβάρυνσή του. Πράγματι, αν εκ των υστέρων αποδειχθεί ότι η πράξη κοινοτικής διαμετακομίσεως διεξήχθη κανονικώς και εντός των προθεσμιών που είχαν ταχθεί ή ότι ολοκληρώθηκε εκπρόθεσμα χωρίς άλλη παρατυπία, ο κύριος υπόχρεος μπορεί να ζητήσει την

επιστροφή των καταβληθέντων ποσών, η οποία, μετά τη θέσπιση του κώδικα, ρητώς προβλέπεται στο άρθρο 236, παράγραφος 1, αυτού, εφόσον αποδειχθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 204, παράγραφος 1, του κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 859 του κανονισμού εφαρμογής, η παράβαση δεν είχε πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία του σχετικού τελωνειακού συστήματος.

- 80 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη, τόσο βάσει των διατάξεων του κώδικα και του κανονισμού εφαρμογής όσο και βάσει των διατάξεων, κατ' ουσίαν ταυτοσήμων, που είχαν προηγουμένως ισχύσει κατά τη διάρκεια της περιόδου που αφορά η παρούσα προσφυγή.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από παράβαση των άρθρων 2, 9 και 10 του κανονισμού 1552/89

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 81 Κατά την Επιτροπή, η αιτίαση αυτή αποτελεί αναπόφευκτη συνέπεια της παραβάσεως στην οποία αναφέρεται η πρώτη αιτίαση. Τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού 1552/89 τάσσουν τις προθεσμίες εντός των οποίων οι βεβαιωθέντες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού ίδιοι πόροι πρέπει να αποδοθούν στην Επιτροπή, μέσω της πιστώσεως του λογαριασμού που τηρείται στα κράτη μέλη στο όνομα της Επιτροπής.
- 82 Η Επιτροπή επισημαίνει, σχετικώς, ότι, δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού 1552/89, η βεβαίωση των ιδίων πόρων που δικαιούται η Κοινότητα γίνεται ευθύς μόλις ενημερωθεί ο συγκεκριμένος οφειλέτης, εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους, περί του ποσού που οφείλει να καταβάλει, ενημέρωση η οποία, κατ' αρχήν, γίνεται μόλις προσδιοριστεί ο οφειλέτης και καταστεί δυνατός ο υπολογισμός εκ μέρους των αρμοδίων διοικητικών αρχών του ποσού της οφειλής. Πρόκειται για

όρους ίδιους με εκείνους που θέτει το άρθρο 217 του κώδικα για τη βεβαίωση τελωνειακού δασμού. Πράγματι, με τη βεβαίωση τελωνειακής οφειλής διαπιστώνεται η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής, η οποία, εφόσον εν μέρει αφορά ίδιους πόρους, συνεπάγεται την εφαρμογή του κανονισμού 1552/89.

- 83 Συνεπώς, η βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής συνεπάγεται, αυτομάτως, τη βεβαίωση των αντιστοίχων ιδίων πόρων. Συνεπώς, εκπρόθεσμη βεβαίωση τελωνειακής οφειλής συνεπάγεται, αυτομάτως, εκπρόθεσμη βεβαίωση ιδίων πόρων, η οποία αναγκαστικώς συνεπάγεται εκπρόθεσμη απόδοσή τους. Συνεπώς, προβαίνοντας, παρανόμως, σε εκπρόθεσμη βεβαίωση των συγκεκριμένων ιδίων πόρων, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, επίσης παρανόμως, δεν τήρησε την προθεσμία αποδόσεως των ιδίων αυτών πόρων στην Επιτροπή.
- 84 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υπογραμμίζει ότι, αν δεν υφίσταται εκπρόθεσμη βεβαίωση τελωνειακής οφειλής, δεν μπορεί, επίσης, να υπάρξει εκπρόθεσμη απόδοση ιδίων πόρων στην Επιτροπή. Κατά την εκπνοή της προθεσμίας των τριών μηνών δεν είναι διαθέσιμες όλες οι πληροφορίες και, επομένως, δεν υφίσταται υποχρέωση βεβαιώσεως δυνάμει του άρθρου 218 του κώδικα ούτε, κατά προέκταση, υποχρέωση αποστολής ανακοινώσεως στον οφειλέτη. Συνεπώς, δεν μπορεί επίσης να υποστηριχθεί ότι γεννάται δικαίωμα επί των ιδίων πόρων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 1552/89, ούτε υποχρέωση αποδόσεως στην Επιτροπή εντός δύο ημερών από της εκπνοής της τρίμηνης προθεσμίας, κατά την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού 1552/89.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 85 Η εκπρόθεσμη ανακοίνωση, κατά παράβαση των άρθρων 221, παράγραφος 1, και 218, παράγραφος 3, του κώδικα, του ποσού των αντιστοίχων δασμών, όπως

προέκυψε από την εξέταση της πρώτης αιτιάσεως, συνεπάγεται αναγκαστικώς εκπρόθεσμη βεβαίωση του δικαιώματος των Κοινοτήτων επί των ιδίων πόρων, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού 1552/89. Πράγματι, κατά την εν λόγω διάταξη, το σχετικό δικαίωμα διαπιστώνεται «όταν» η αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους ανακοινώσει το οφειλόμενο ποσό στον οφειλέτη, ανακοίνωση η οποία πρέπει να γίνει μόλις ο οφειλέτης γίνει γνωστός και το ποσό της απαίτησης μπορεί να υπολογιστεί από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές, αφού τηρηθούν όλες οι εφαρμοστέες εν προκειμένω κοινοτικές διατάξεις.

86 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1552/89, το ποσό των ιδίων πόρων πιστώνεται από κάθε κράτος μέλος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού, στον λογαριασμό που έχει ανοιχθεί για τον σκοπό αυτό στο όνομα της Επιτροπής στο Δημόσιο Ταμείο του ή στον οργανισμό που έχει ορίσει. Κατά το ανωτέρω άρθρο, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, η εγγραφή πρέπει να γίνει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου βεβαιώθηκε η απαίτηση βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού 1552/89.

87 Επισημαίνεται ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν αμφισβητεί το ποσό των αντιστοιχών ιδίων πόρων το οποίο, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, πιστώθηκε εκπροθέσμως, λόγω της εκπρόθεσμης κινήσεως της διαδικασίας εισπράξεως της τελωνειακής οφειλής, στον ειδικώς τηρούμενο στο όνομα της Επιτροπής λογαριασμό στο Δημόσιο Ταμείο ή στον οργανισμό που έχει ορισθεί.

88 Συνεπώς, η δεύτερη αιτίαση είναι, επίσης, βάσιμη.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 89 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι συντρέχει, επίσης, παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89, κατά το οποίο οι εκπρόθεσμες βεβαιώσεις απαιτήσεων της εκ μέρους των κρατών μελών συνεπάγονται την καταβολή τόκων υπερημερίας, καθόσον το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέλειψε, κατά τη διάρκεια της κρίσιμης για την παρούσα υπόθεση περιόδου, να αποδώσει στην Επιτροπή τους τόκους υπερημερίας που αναλογούν στο οφειλόμενο ποσό.
- 90 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει ότι, ελλείψει εμπρόθεσμης αποδόσεως ιδίων πόρων οφειλόμενης σε εκπρόθεσμη βεβαίωση τελωνειακής οφειλής κατά την έννοια του κώδικα ή του κανονισμού εφαρμογής, δεν οφείλονται τόκοι δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 91 Δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89, κάθε εκπρόθεσμη εγγραφή στον λογαριασμό που τηρείται κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, δημιουργεί για το συγκεκριμένο κράτος μέλος την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας για όλη την περίοδο της υπερβάσεως των προθεσμιών. Αυτοί οι τόκοι υπερημερίας είναι απαιτητοί ανεξαρτήτως του λόγου για τον οποίο η εγγραφή στον λογαριασμό της Επιτροπής έγινε εκπρόθεσμα (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 16ης Μαΐου 1991, C-96/89, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1991, σ. I-2461, σκέψη 38, και της 12ης Ιουνίου 2003, C-363/00, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2003, σ. I-5767, σκέψη 44).

- 92 Συνεπώς, η εκπρόθεσμη εγγραφή ιδίων πόρων, στον λογαριασμό της Επιτροπής, όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως της δεύτερης αιτιάσεως, γεννούν, κατά το άρθρο 11 του κανονισμού 1552/89, δικαίωμα για καταβολή τόκων υπερημερίας, των οποίων το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν αμφισβητεί ούτε το ποσό ούτε τη μη καταβολή.
- 93 Συνεπώς, η τρίτη αιτίαση είναι, επίσης, βάσιμη.
- 94 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, προκύπτει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1991 έως 31ης Δεκεμβρίου 1995,
- παραλείποντας να προβεί σε βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής και άλλων αντιστοιχών επιβαρύνσεων και στην ανακοίνωση του ποσού τους στον οφειλέτη το αργότερο εντός τριών ημερών από της εκπνοής της προθεσμίας που τάσσεται, αντιστοιχώς, με τα άρθρα 3, παράγραφος 3, και 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1854/89, και με τα άρθρα 218, παράγραφος 3, και 221, παράγραφος 1, του κώδικα ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία προκύπτουσα από την εφαρμογή του κανονισμού 1182/71, όταν ο κύριος υπόχρεος διαδικασίας εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν απέδειξε, εντός τριών μηνών από της αποστολής, εκ μέρους του τελωνείου αναχωρήσεως, της κοινοποιήσεως περί μη εγκαίρου προσκομίσεως της αποστολής στο τελωνείο προορισμού, ότι η συγκεκριμένη διαδικασία διαμετακομίσεως διεξήχθη χωρίς παρατυπίες,
 - παραλείποντας να αποδώσει εμπροθέσμως στην Επιτροπή τους αντίστοιχους ίδιους πόρους, και
 - αρνούμενο να καταβάλει τους αναλογούντες τόκους υπερημερίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 11α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1062/87, 49, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1214/92, και 379, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2454/93, καθώς και δυνάμει των άρθρων 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού 1552/89.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁹⁵ Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, αυτό δε ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1991 έως 31ης Δεκεμβρίου 1995,
- παραλείποντας να προβεί σε βεβαίωση της τελωνειακής οφειλής και άλλων αντιστοιχών επιβαρύνσεων και στην ανακοίνωση του ποσού τους στον οφειλέτη το αργότερο εντός τριών ημερών από της εκπνοής της προθεσμίας που τάσσεται, αντιστοιχώς, με τα άρθρα 3, παράγραφος 3, και 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1854/89 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1989, για τη βεβαίωση και τους όρους καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή, και με τα άρθρα 218, παράγραφος 3, και 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία προκύπτουσα από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθε-

σμίες, ημερομηνίες και διορίες, όταν ο κύριος υπόχρεος διαδικασίας εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως δεν απέδειξε, εντός τριών μηνών από της αποστολής, εκ μέρους του τελωνείου αναχωρήσεως, της κοινοποιήσεως περί μη εγκαίρου προσκομίσεως της αποστολής στο τελωνείο προορισμού, ότι η συγκεκριμένη διαδικασία διαμετακομίσεως διεξήχθη χωρίς παρατυπίες,

— παραλείποντας να αποδώσει εμπροθέσμως στην Επιτροπή τους αντίστοιχους ίδιους πόρους, και

— αρνούμενο να καταβάλει τους αναλογούντες τόκους υπερημερίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 11α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1062/87 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1987, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2560/92 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 1992, 49, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1214/92 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1992, για τις διατάξεις εφαρμογής και τα μέτρα απλούστευσης του καθεστώτος κοινοτικής διαμετακόμισης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3712/92 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1992, και 379, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και δυνάμει των άρθρων 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)